

SUPER

DEPORTE

40 AÑOS
PRENSA
IBÉRICA

Lunes, 5 de noviembre de 2018 | Nº 8.859 Director: Julián Montoro | Precio: 1,10 € | www.superdeporte.es

Un punto sabe a poco

El Levante tenía el partido ganado hasta el **gol de Pedraza en el 93'** y el empate no despeja dudas sobre Calleja ▶ 16 a 21

I. HERNÁNDEZ

ASI VA LA LIGA 1º BARCELONA 24 2º SEVILLA 20 3º ATLÉTICO 20 4º ALAVÉS 20 7º LEVANTE 17 15º VALENCIA 11 16º VILLARREAL 10

PASAN LAS JORNADAS, LOS RESULTADOS NO LLEGAN, EL DISCURSO DE MARCELINO NO CAMBIA

▶ 2 a 15

¡Reacciona!

BAJO MÍNIMOS
El Valencia ya es el equipo con menos gol de La Liga ▶ 8-9

PAREJO
Ojo a la 'milagrosa' recuperación del '10' ▶ 2-3

K. BASKONIA 77
VALENCIA BC 56
Ponsarnau no puede ser más claro: «Hemos jugado muy mal a baloncesto» ▶ 30

HOCKEY ▶ 32-33
Holanda deja a España sin la fiesta final en el Cuatro Naciones

MOTOGP ▶ 34
Jorge Martín llegará a Cheste como campeón de Moto3

J. L. BORT

PILOTA FINAL INDIVIDUAL Puchol II recupera el trono ▶ 36-37

¡LA COVA GRANOTA!

SIGUE LOS PARTIDOS DEL LEVANTE EN EL DORADO CONSTITUCIÓN 195 Y TU APUESTA POR EL LEVANTE SIEMPRE TENDRÁ PREMIO

Avd. Constitución 195, Valencia

El Dorado

SALÓN DE JUEGO Y APUESTAS

PRÁCTICA DE LOS JUEGOS Y APUESTAS PUEDE PRODUCCION ALGORITMICA Y DICHA PRÁCTICA QUEDA PROHIBIDA A LOS MENORES DE EDAD

Final de L'Individual d'escala i corda **PILOTA**

A bans de començar la partida, en l'últim racó de les lloses de Pelayo, un assistent derrama un got de la beguda americana més popular. El pilotari amera les seues espardeyes en el líquid. «Es que ajuda a no esvarar-se...», aclaria un espectador. En un trinquet inaugurat fa segle i mig, el pilotari que hora i mitja després es proclamarà campió, utilitza la beguda més popular i estesa pel món, no per a assaborir-la sinó per a xafar-la... en benefici propi. Un gest metafòric que tanca un missatge profund...

La modernitat potser passe per superar modes i invencions. Potser per eixa manera d'entendre este joc, que continua transitant cap a l'esport, un espectador que haja acudit buscant curiositats se sorprendrà de que les pilotes rebotades en les bigues de ferro tornen a la pista, colpegen en el cap d'un espectador i seguisca el joc... Algú ha d'explicar-li que una manera d'entendre la modernitat és respectar l'essència nascuda en el vell joc dels carrers on tot feia joc: teulades, finestres, fils de telefònica o cartells del banc del cantó. En eixe instant, amb una convincent explicació que reivindica el valor de l'autenticitat, podrà entendre un esport en què les gents compartixen espai de joc amb els esportistes. Hi ha un altre esport en què es puga assistir a eixa còpula gojosa segurament protegida per una legió d'àngels custodis que veden pels cranis, pòmuls, nassos i ulls dels espectadors?

Ha començat la partida. Emoció màxima. Hi hagué un temps en què els espectadors mantenien un escrupolós i reverencial respecte als protagonistes. Per això es va enfadar **Àlvaro de Faura** el dia entre els dies i va reclamar a **Manolo El Soro** que ja estava bé, que allí, o callaven o se n'anava a casa. I se n'haguera anat. Manolo, va demanar silenci i, afortunadament, tots li feren cas. Aquell espontani crit de «Paco, Paco, Paco!» es va convertir en la final d'ahir en emocionant mà a mà entre els que llançaven al vent ¡Pucholet, Pucholet, Pucholet! i

Puchol II, amb els seus fidels seguidors.

J.L. BORT

ENTRE MODERNITATS I REGALS DE NADAL

VA DE BO
Alberto Soldado

els que responien amb la mateixa força i tonalitat amb el de Pere Roc, Pere Roc, Pere Roc! rematat per algú de Rafelbunyol que anava més enllà: «Pere Rock and rock». La marxa de la partida encenia els nervis d'aquells que només veuen qui guanya el quinze, de la manera que siga, encara que siga de qualsevol manera. Competien els pilotaris i competien els cors que els acompanyaven. I sonaven molt bé, la veritat.

La final d'ahir fou una exhibició de generosa entrega de regals anticipats de Nadal. Els que entenen de pilota, que son minoria en estes grans cites, coincidien a afirmar que només van veure uns quants quinze ben

jugats, dubtant de que arribaren a comptar-se amb els dits d'una mà. Molts van comprendre, veient el que es veia, la rarsa de este Individual on el jugador més en forma va quedar eliminat en la primera eliminatòria per a que l'eliminador patira el mateix destí en la següent ronda. «Serà per la constant pressió a què són sotmeses les figures d'este esport?», es preguntava **Vicent Alcina**, un vell aficionat i ex jugador i seleccionador sense reparar que hui dilluns només una minoria de mitjans escrits, digitals o radiofònics valencians arplegarà allò que ha ocorregut en Pelayo. No cal dir el que parlaran els mitjans nacionals: ni tan sols

saben de l'existència d'esta joia única, invencible com el diamant que és capaç de dispersar llum de diferents colors.

Com en la falla de la rabosa i el raïm, ens haurem de consolar que si no podem aconseguir la popularitat és perquè no ens interessa? La presència del president de Bankia, **José Ignacio Goirigolzarri**, basc i entès, es pot suposar, en el que significa este esport per a l'ànima de pobles que tenen ànima, pot ser una esperança si començaran a

fer-nos cas més enllà de Siete Aguas. Li van regalar una reproducció del gravat de la Feninde i una pilota de vaqueta. Qui sap.

Puchol II recupera el ceptre de campió. Tècnicament és lleugerament superior a Pere Roc i malgrat que va competir amb el de Benidorm a regalar quinze, va parèixer mostrar més solvència a l'hora de defensar el dau guanyat en la moneda. Resulta que Pere Roc va triar **Oltra** com a feridor, deixant el dret a fer el dau al seu rival. Igual s'ha penedit a estes hores.

Posats a considerar qui va ser just campió caldrà coincidir que el de Vinalesa va estar un poc menys generós que el seu rival a l'hora de regalar per al Nadal. Ja sabem allò que de donar ningú es fa ric. I si no que pregunten als donadors d'ahir que abans de començar regalaven tres jocs a favor de la victòria de Puchol II i algú d'ells hagué que demanar un préstec allí mateix als de Bankia per a poder agafar el tramvia. Ha sigut un Individual que ha buidat les butxaques dels catedràtics de l'escala i del palquet de baix. Les del palquet de dalt serà difícil que es buiden.

Ha sigut un Individual que ha buidat les butxaques dels catedràtics de l'escala i del palquet de baix

PALMARÈS

INDIVIDUAL ESCALA I CORDA (1986-2018)	
PILOTARI	TÍTOLS
1 Álvaro	7
2 Genovés	6
3 Sarasol	6
4 Soro III	5
5 Puchol II	2
6 Grau	1
7 Fredi	1
8 Miguél	1

Goirigolzarri gaudix junt a Marzà i López

► **EL PRESIDENT DE BANKIA, JOSÉ IGNACIO GOIRIGOLZARRI**, va encapçalar la presència d'autoritats en la final de Pelayo. L'entitat que dirigeix patrocina l'Individual. En la imatge, al costat de Pere Roc II, Puchol II; el conseller de Educació, Cultura i Esports, **Vicent Marzà**; el president de la Federació de Pilota Valenciana, **José Daniel Sanjuán**, i l'empresari i mecenes del trinquet de Pelayo, **José Luis López**.

PILOTA Final de L'Individual d'escala i corda

«He jugat les meues cartes en el dau»

- Puchol II reconeix que imaginava la partida tal qual es va desenvolupar davant un esquerrà tan potent com el seu rival
- Pere Roc, content malgrat la derrota, se'n va de viatge de noces el 21 de novembre després de casar-se al setembre passat

J. M. BORT VALÈNCIA

■ Puchol II va fer un salt d'alegria, amb crit inclòs, una vegada va guanyar l'últim quinze. Només ell sabia el que li va costar guanyar la final a un rival digníssim, que no va doblegar el genoll en cap moment. El jugador de Vinalesa va reconèixer que havia imaginat la final tal qual es va desenvolupar. «Imaginava una partida molt dura, aixina, Rodri fent molts quinzes 'de pacte' del dau, jo defensat-m'a el rest. Pelayo és un trinquet més gran i Rodri sabia que l'anava a tindre complicat malgrat llançar-se cap avant, a l'aire, com fan els esquerrans, perquè al final ell té molt terreny que controlar i això és el que va demostrar», va dir.

La concentració, mantindre's fred en tot moment, va ser clau per a la victòria de Puchol II. El seu rival, Pere Roc, tampoc la va perdre. Que guanyara aquell que començava en el dau diu molt de la competència de la partida. «Ha sigut una partida en la qual cadascun ha jugat les seues cartes. Rodri és un esquerrà, 'dauero', que fa molts quinzes de dau. Jo, malgrat ser un jugador restador, no he pogut trencar cap joc del rest. Jo també he jugat les meues cartes al dau, m'ha eixit bé. Tenia prou bona direcció

Pere Roc va jugar molt bé desde el dau i va tindre el suport del seguidors de Benidorm.

J. L. BORT

«Jo, malgrat ser un jugador restador, no he pogut trencar ningú joc. No n'hi ha final fàcil»

PUCHOL II
CAMPIÓ

«No pots perdre la concentració. Amb un joc que haguera perdut, hauria perdut la partida»

PUCHOL II
CAMPIÓ

José Luis López, a la dreta, abraza al feridor Oltra. J. L. BORT

amb la pilota i al final la partida ha acabat com ha començat. Crec que no n'hi ha final fàcil i menys contra un zurdo», va dir.

«El camí fins ací ha sigut molt complicat. Ja són tres finals, dos contra Quico i una contra Rodri, és complicadíssim. Igual Rodri té menys potència, però fa molts quinzes 'de pacte', no pots perdre la concentració perquè amb un joc

que haguera perdut jo al dau, possiblement hauria perdut la partida. Contra un esquerrà és altre món, és molt difícil», va afegir.

Pere Roc: «Tots volem estar ací»
Pere Roc II va ser un digne subcampió. Ja en fred, el jugador de Benidorm va veure el seu joc des de la perspectiva de qui està prop

Puchol II saluda Llaneza, un dels patrocinador amb el Villarreal. J. L. BORT

d'aconseguir l'Individual. La seua temporada ha sigut excel·lent: ha arribat a les 3 finals (Lliga, Copa i Individual, amb títol en la primera). Des de 2015, està en el més alt. «Tot esportista vol demostrar estar barallant per tot i ací estic. Estar en les 3 finals és per a estar content i, després d'eixir d'una lesió i patir en quarts i emmifinals, torne a ser el jugador que vull», va dir.

Pere Roc II, que a la fi de mes s'anirà de viatge de noces després de casar-se al setembre, també esperava una final d'aqueixes característiques.

«Els dos hem fet un dau molt bo i tots dos sabíem que així no eixien a relluir els punts febles. És per a estar satisfet no haver perdut el dau en cap moment», va explicar el de Benidorm.

«La partida va ser tal com l'imaginava. Estic content perquè torne a ser el Pere Roc que volia»

PERE ROC
SUBCAMPIÓ

DFS
LUNES

Levante

www.levante-emv.com

FUNDADO EN 1872 | DIRECCIÓN TRAGINERS, 7, 46014. VALÈNCIA | 963 99 22 00 | levante.rdc@epi.es | DIRECTORA LYDIA DEL CANTO | NÚMERO 26.393

LUNES, 5 DE NOVIEMBRE DE 2018

EL MERCANTIL VALENCIANO

RECICLEME
Este diario utiliza
papel reciclado
al 80,5 %

1,40 euros

DEPORTES DFS

El Levante roza la victoria

Villarreal 1

Levante 1

EL CONJUNTO GRANOTA SE DEJA EMPATAR POR EL VILLARREAL AL FINAL

DFS 6 A 10

Puchol celebra el triunfo ante Pere Roc ayer en el trínquet de Pelayo.

J. L. BORT

INDIVIDUAL D'ESCALA I CORDA

Pilota

Puchol II recupera el trono al vencer a Pere Roc

EL PILOTARI DE VINALESA CONQUISTA SU SEGUNDO TÍTULO EN UNA PARTIDA MUY IGUALADA (60-55) EL DE BENIDORM JUEGA A GRAN NIVEL

DFS 2 A 4

Audiotechno
tus centros auditivos

2º audífono gama alta sólo 99€

Garantía 5 Años

VALENCIA - CASTELLÓN - REUS
GANDÍA - MADRID - ALICANTE
Tel. Gratuito 900 505 652

EAT WELL

mercado **san val ero**

Un mercado diferente en gran vía germanías n21

Instagram Facebook

MALÚ OXÍGENO TOUR

10 NOV VALENCIA
PLAZA DE TOROS

ENTRADAS YA A LA VENTA
EN MALUWEB.COM LIVENATION.ES
TICKETMASTER.ES REDTICKETMASTER
TAQUILLA MEDIASETES

LEVELNATION 3000 COX dial

PILOTA Final de L'Individual d'escala i corda

Puchol II festeja el seu triomf amb els aficionats de l'escala.

J. L. BORT / SD

Llorer i glòria per a Puchol II

- El pilotari de Vinalesa recupera el títol de campió de l'Individual a Pelayo després de derrotar Pere-Roc II per 60-55
- La igualtat es va mantindre fins a l'últim joc perquè els dos finalistes es varen mantindre molt forts als seus daus

César Ferrandis
VALENCIA

LA CRÒNICA

La història és capritxosa, li agrada recrear-se en sí mateix, jugar a les repeticions. Ahir, Puchol II ha gué de reviure pam a pam al Trinquet de Pelayo les pulsions guanyadores de fa dos anys en un darrer joc, tens i emocionant, que culminà amb la consecució del seu segon títol individual. Com un *replai* fixat en la memòria, el de Vinalesa tornà a deixar córrer una

Puchol II tornà a deixar córrer una pilota calcada com fa dos anys fins al cap i, caiguda d'escala, es disposà a donar-li la mà fins a la galeria del rest en un esforç final victoriós

pilota calcada com fa dos anys fins al cap i, caiguda d'escala, es disposà a donar-li la mà fins a la galeria del rest en un esforç final que sabia a victòria. Enmig de la cridòria generalitzada, Puchol II s'havia convertit en el nou campió individual de pilota.

No ho tingué fàcil, però. Pere-Roc II va ser el rival corretjós i persistent que va posar contra les cordes el seu contrincant. El seu bagatge no ha deixat de créixer com ho demostra aquesta segona final consecutiva. Potser la revallada inicial li va impedir de ser el campió. No ho sabrem mai. El cas és que la seua feta de dau, impol-luta tot el matí, feia molt de camí contra un Puchol que no va saber trobar els seus recursos en la restada. Tenallat entre els panys del rest, el de l'Horta Nord tan sols tingué val en una ocasió desaprovechada per alliberar-se de la tensió a que el sotmetia Pere-Roc en cada llistonada seca del dau.

Tanmateix, Pere-Roc també quedà condemnat pel dau de Puchol II. A pesar de la ferida d'Oltra, molt incisiva, Xavier treia els jocs del dau en moure-la amb inten-

Els seguidors de Puchol II celebren amb eufòria la victòria. J. L. BORT / SD

ció. En cap moment va donar oportunitat al de la Marina Baixa de trencar-li la feta. Així les coses, la partida es convertí en una anada i tornada de pilotades ben fetes des del dau per part dels dos contendents, amb quinze de factura

ràpida i poc vistosos, la qual cosa no els permetia de lluitar contra els imponderables del rest. La victòria passava per desxifrar els secrets de la restada. Cap dels dos estigué a l'alçada de la responsabilitat per alliberar-se de la pressió

i l'exigència mental que suposava la igualada a 55.

Puchol II havia començat al dau i va acabar al dau. Dau i títol. No li va tremolar el pols. Seré, concentrat, intens, va dibuixar les quatre últimes pilotades per alçar el títol.

UN CAFÉ EN PELAYO CON...

¿Qué se pide en el bar?
Un café solo

Lo toma muy caliente y con medio azucarillo. «Me gusta bebérmelo a sorbitos, pa-deciendo», asegura

Marc Giner

PILOTARI

Marc Giner, en la cuerda del trinquet de Pelayo. :: DAMIÁN TORRES

«Los clubes deben pensar más a largo plazo. ¿Cuánto le ha dado Paco 'Genovés' a su pueblo?», reflexiona

cupa el aspecto económico: «Está claro que quiero cobrar por jugar, pero no me importa si es poco y en tres años mejora. Lo que no me gusta es cobrar 1.000 euros y que haya 25 directivos en la Fundación».

Marc Giner también se refiere a los clubes, a los que invita a pensar más a largo plazo a la hora de invertir en la formación de jugadores: «La preocupación de que formes a un chaval y luego no puedas tenerlo no se da tanto en Alicante. Allí molesta más que no se pueda fichar a profesionales para llargues. De todas formas, pienso que deberían mirar más al futuro. Por ejemplo, cuando me retire quiero jugar con mi club. Y además, ¿cuánto le habrá dado Paco 'Genovés' a su pueblo?».

Ama la pilota casi desde que nació. Creció viendo a Jan, su padre, jugando a llargues. «Yo quería practicar la modalidad más difícil. Por eso fui probando y elegí la escala i corda. No ha sido profesional en el trinquet, pero me ayuda en muchas cosas». De él ha heredado la pasión por la vaqueta: «Es mi todo. Cada mañana, cuando me despierto, lo primero que hago es pensar en algo pilota. Hoy, por ejemplo, tenía examen y clase práctica de natación y he pensado: '¿Cuando llegue al trinquet no voy a pasar ni una!».

Estudia un módulo superior de educación física. Tiene claro que ha de formarse y hacia dónde quiere dirigir su vida más allá de su carrera en el trinquet. «Mi sueño es, cuando acabe como profesional, estar trabajando ya en algo relacionado con la pilota», señala Marc Giner, quien admite estar algo decepcionado con su Individual, donde cayó en octavos: «Marc también se quedó sorprendido de Giner, pero si por lo que sea ese día no se te da bien...». Ya piensa en el mano a mano de 2019, aunque de momento ya ha cerrado un desafío contra Pablo de Sella: será el viernes a las 23 horas en Dénia.

«Al despertarme lo primero que hago es pensar en algo de pilota»

«Cuando acabe de profesional, me ilusionaría estar trabajando en cualquier cosa relacionada con la vaqueta», asegura

«No me importa cobrar ahora 1.000 euros si en tres años todo mejora. Lo que no me gusta es que haya 25 directivos en la Fundación», desliza

:: MOISÉS RODRÍGUEZ

VALENCIA. A Marc Giner le sobran desparpajo y ambición. «¡Hablamos de lo que quieras!», responde cuando se le pregunta por dónde desea empezar la conversación. «Por ejemplo, sobre la reproducción de las hormigas», se le responde en broma. «¡No! Yo soy capaz de hablar de cual-

quier aspecto sobre pilota. Pero si es de otra cosa, puedo aprender», replica. Con 20 años, está decidido a comerse el mundo. Campeón individual sub-18, estuvo con la Selección que ganó el Mundial de Colombia. Expone una tormenta de ideas sobre cómo quiere que sea el deporte autóctono en el futuro.

¿QUIÉN ES MARC GINER?

Orígenes

Murla: Es su localidad natal.

Jan: Su padre, fue un importante jugador de llargues.

Tafad: Módulo superior de educación física que estudia.

En la pilota

Rattles: Juega a las modalidades como llargues o palma.

Campeón del mundo: Con la selección en Colombia.

Individual: Ganó el sub-18 y jugará un desafío ante Pablo de Sella.

«Yo creo que ahora la pilota es demasiado individual. La haría un poco más grupal, tener unos mínimos porque está muy difícil para los jóvenes», señala: «Algunos chavales de las primeras partidas no saben si quieren ser profesionales porque tampoco saben lo que les espera». Asegura que ahora a él no le preo-

UNIVERSO MUJER

Estamos consiguiendo que esto sea imparable.

Orgullosos de impulsar día a día a la mujer en el deporte.

IBERDROLA

Teresa Urbina